

DVAROKE

Kaimine Apisaka.

Ir jis buvo kaip tas neregis: ejo, ne žinojo in kur eina. Lai-kais jiam rodos kas kalbejo: Lukosziau, atsiminkie, paim-tie savo ponias už keturos, ba pamatysi šiek tiek iszkirsi, nes gražus žodžiai Jules, bile mažas prisilaizimas, tuojau ta balsa užstebino. Dvaroke, vietoja prie jojo persimainit ant kai-muotes, persimainie in velnes žino kokias: Nusikirpo trumpai plaukus, pasisūvė ne žioki ne toki sudota ir pasiliko ant juoko cielam kaimie. Toji permaina da vis butu nie-kuom, tegul ir permaini savo proseniū būda, ka niekam gar-bes ne atnesze, bet gali vest gaspadoriste, jagu kas prigulintei dirba kaip Dievas prisako ant savo dirvos—nes jije matidama jog nieko jau del josios ne atsakis, kas kartas izgalinejo dangiau.

Ant visokiū niekniekiu, ant žibuciu ir gardumelu, nue jo visi sudeti skrineleje pinin-gai, kada jau tuju ne buvo o motere nuolatos skalijo apie naujus izmislus, pardave je-vus da ne pjautus, užstate ži-dui szmota dirvos, ir teip per ne apsižtėjima izniko visa varguve.

Beda pradejo skverbtis per visus plizius.

Kadatas dejosu su Luko-szium, Raulas tuom laik stume savo varginga, bute kaip ga-lejo, ir jau be rodos ir paszel-pos savo draugo, ba tas apim-tas visokeis ergeleis ne turejo niekados laiko atlankyti savo drauga, o vėlei ne turejo drasos nuejtie, ba žinojo, jog Lu-kosziene kreiva akia žiurejo ant jojo už peikima josios, o vėlei ne mokejo ir ne driso izsižiot prie teip puikios po-nios.

Giveno po senovei gindama-sis no bedu, kaip žido kumeli no musiu, o kad muses tiktai vasara, o vargas kožname lai-ke, tai ne buvo linksmas gi-venimas del Lukosziaus.

Viena karta velibu rudeniu, neszdamas iz girros nasza sza ku ant pečiu, pamate laukuo-sia mergina, kasante bulves. Saulė jau buvo senei nusilei-dus, pradejo temt o jije nuo-latos kasa ir kasa....

Divijosi tuom velibu vaka-rn, ba jau niekas laukuose ne buvo.

— Padek Dieve!— tare Rau-las, — jau laikas palaut ir na-mo ejtie.

— Kad gaspadoris liepa ta-je lisis nukast, tai reikia klau-sit.

— Kad jau naktis. —

— Ka darit: szvintant pra-dedu, temstant baigiu savo ne darba.

— Ir ar daug jau szdien prikaseti?

— Keturis maiszus ir puse.

— Del Dievo! mergele, jog geriauses darbininkas vos du maiszus ant dienos prikasa.

— Jau asz papratu no jau-nu dienu, tai vis daugiau galu negu kokis kitas darbininkas. Kitos merginos mislemis viso-kiomis užimtos ir rimoje ant szakes, žiuredamos ant pra-ci-giu, asz turiu dirbt, ba nie kas už dika szmotelo duonos duoda.

— Juk teip, tai teisibe, nes ant pagalos ir pajegu gali nus-tot.

— Dekui Dievui esmiu svei-ka, o vėlei Dievas žmogus sut-vere del procios, asz esmiu druta, jog rodos puse vežimo pakeleze.

Teisibe, drutai izsrode, ture-jo storas rankas, kaip gero vi-ro ir stambaus sudejimo kuno. Raulas žiurejo ant merginos o izsrode patoge. Akis turejo melinas kaip vosilkas, lupos raudonos, o plaukai stambus geltoni supinti in kasas, net lig juostai.

— Na, tai deku Devui ir pabaigiau, laikas grizti namon —tare užsidejus szakute ant pečiu.

— Dabar galesiva abudu ejtie vienu keliu?

— Tai gerai, ejšiva.

Ejdami sznekucevoši apie szir ta. Raului, kuris buvo

Tevas Jonuka nori nubausti, Ant pikniko ejti sudrausti, Nes Mikas teip gi nuejo, O su juom ir Jonas ejti norejo.

— Kur Mikas?

labai letas kalboje, lig liežuvis pasileido, pradejo merginai pa-sakoti apie savo bedas ir var-gus, rodos kad jaje pažinojo no mažumes, jije klausė tuju skundu o paskui tare:

— Kas ne gali užsilaukit ant keliu margu, tai turi turetie karvukia ir tai reike užsiau-gnit o tai daug zenklina. Ma-no gaspadoris teip-pat turejo szmoteli žemes, o paskui pirko daugiau, o tai susilauke iz gi-vulu ir parszu. Žinau gana ge-rai, ba konia užaugau pas jin.

Toji izsmintinga roda labai patiko Raului, ir pamislino sau:

— Tai, vireli, tokia jauna o tiek turi izsminties,— ir lare garsei.

— Labai tai gražu dirbt sunkei del kitu naudos, ar tai ne butu geriau dirbt del tevo ir del motinos?

— Ne turiu ne tevelu ne jo-kiu giminiu ant svieto. Toli-mas gimine paeme mane pas save, tai ir atidirbu už tai.

— Vis tai sunkus giveni-mas?

— Man suvis ne sunku,— asz pripratus.

— Ant savo butu lengviau.

— Kas ne turi savo, tam ir evetima duoneli gardi.

— Tai teisibe, nes ar-gi tau niekados ne atejo ant misles, jog galetum izsteket už viro ir turetie savo locna varguve?

— O kas mane biedna ims? nieko ne turiu, o ant galo ir be to galu givent.

— Teip visos merginos kal-ba, kol da jaunos, o kaip arti-nasi senatve, tai kožna galesi savo jaunistos.

— Ka darit, žmogaus dalis rankose Dievo, asz žinau, jog gaspadori nesigales (szauksz-to viralo ir szlito kampo).

Teip sau sznekuciuodami, dazinojo Raulas, jog toji darb-szi mergina turi varda agniesz-ka Stragalute, o tasai gaspa-doris pas katra buna Sabasti-jonas Vaga.

Sugrizias namon izsivire bulviu, pavale ir nuejo in darzinaitie miegot, o sapnavo visokius divus:

Sapnavo, jog jojo grinczele je szvaistiesi kokia tai ypata.

Ilgai ne galejo suprast kas tai do viena, o kada gerai in-sitemino, pažino, jog tai Ag-nieszekli. Isz kur jije eme-si? klausė pats saves, o tuom laik triuse grinczeleje ir vis-kas gražai izsrode.

Tame ant stalo stato gera valgi jog ir ekanomas valgitu, dirsteli in tvarteli, randa grie-be kiaule su deszimts parszeli, dirsteli in tvarta rado pora karvukiu, cze vėlei kitam tvar-te rado pora arklelu. Isz to vi-so Raulas ne gali atsidziaugt.

Agnieszka-gi stovi ant vidu-rio aslos su sameziu rankeje szaukdama:

— Raulai, tai viskas tavo! Tame pabudo, pratrine akis. pasikase galva ir apsidairė aplinkui nuejo in grincze, viskas stovejo ant savo vietos, teip kaip reike. Kerczioje stovi prastas stalo sujuodias, nasza szaku parnesza iz girrios, biskuti žemiu no bulviu—ir tai visa paroda!

— Ka cze in sapna paiset—teip žmonis sako, o vienok iz sapno žmogus pažino laikais kas jiam kenke ir ko ne pri-

tenka, tai ir muso Raulas ap-siauu damas klumpes mislino pas savo sapna.

— Kas-žin pamislino sau—ar tai ne yra no Dievo prane-szimu, ka turiu pradeti szitate varge, juk mergina apskuri ir druta prie darbo. Kas-žin, kad pamegint? Juk tai viskas no Dievo paskirta. Juk jau man ir nubodo vienam givent, dvieje ejs geriau. Paimsiu pir-szli nuejsu pas mergina, vale Dievo!

Ir teip padare, kaip pamis-lino. Sulaukus vakaro nuejo su pirszlu pas mergina.

Buvo tai Nedele, gaspado-ris su savo paczia buvo sugri-zias iz baznicios, o Agniesz-ka stelevo pietus.

Pagarbinia Dieva, pirszlis izszieme iz skizieniaus kvorti ni buteli su ariela.

Pamaczius mergina, suprato kas cze izdume in kamara.

Ne del ko kito pabego, nes tai buvo tokis papratimas, sleptis no jaunikio ir pirszlo.

Pirszlis nevos to ne matin-damas, pradejo savo paprasta pasaka szitais žodžiais:

— Sabastijonai, mums din-gos avaiti ar laikais pas tave ne užklido; ira tai labai gera avis, numanai kad pas jus gali butie.

— Ira nes ne žinau kur iije dingo.

— Tai mudu surasime, ba be josios ne galiva butie.

— Kad jau teip užsispirete, tai galiu jaje pajeskoti, tiktai ne žinau, ar ant mano szauki-mo atsilieps.

— Reiketu pabandit, gal ir atsilieps.

Tada gaspadoris nevos pra-dejo jieszkoti savo agniesz-ka visus kampus, szaukdama:

— Agnieszkele, Agnieszke-le—ateikie szen, puikus sve-telei ant tavės laukia.

Nes iije sedgejo kamaroje kaip trusziukas ir rodos ne ži-nojo apie ka czion ejna.

— Man rodosi,— tare pirsz-lis, jog ten už duriu kas tokis suburzgejo.

— Tai gal peluki.

— Pajeskosiome toscis pe-lukes.

Ir nusidavias in kamara izs-trauki mergina už rankos, o toji turejo užsidengus akis su žiursteliu.

— Nesibaidink Agnieszke-le—tare pirszlis pildamas in stikleli ariela—juk mes sa-viszkei ir praszto tavės szitas Raulelis idant izgiartum stik-leli.

— Na jau izgiark, nesijuo kavok!

Po ilgai deribai atsisukus in kampa, izgeri paduota stik-leli.

— Muso mergina:— paszau-ke abudu pirszlis su jaunikiu ploudami rankomis—o dabar Rauleli galesi duot ant užsa-kiimu.

— Da ne ira stroko—pra-kalbejo pagal papratima—da jauna ne drasi— tegul palau-kia.

— Vilkinga veseile ir atsza-les valgis niekam ne ejna ant sveikatos; szitokis jaunikis kaip Raulas, tai sau gaspado-ris ant savo locno szmotelio dirvos, reikalauje gaspadines, ba ne turi kam apskalt ir pa-gamint valgi.

(Toliaus bus.)

Bostone viena dora mergina, Bjaurei padare gana, Tevelus savo pamete, In kita miesta nusibaste; Su luteronu apsiporavo, Na ir vyra gavo. Ka ant to gali sakyti, Ir kaip mislyti? Del ko teip padare, nežinau, Bet tokiu triksu negirdeju, Kad ir izsrode ant dievuotos, O bet buvo nuomones kitokios; Merginos ant niekoso žiuri, Ne ant viros, kokias kas turi, Anglikas geresnis, Ir poningesnis, Ant Lietuviu ne žiuri, Ba už griniorus turi.

Westville paduko tris bobos, N t žmonin dydelis pavojus, Geda visiems daro, Net sarmata ka jos ten izs-daro.

Per dienas ant žmoniū loje, Visos tris smarkai balavoje, Badai in paikszu nama už-daris,

O tada žmoniū nieko ne pa-daris.

Mano meisteriui turiu pra-neszti,

Apie pasiutima vyru ir da-neszti,

Nes ir keli svaiguli gavo, Visiems dydele gėda daro.

Jau tik Cedar Rapide beda, Jagu burdingieriai toki gyve-nima veda,

Patis turi valgi izsvirti, In dinerkes prikrauti. Mat boba sustraikavo, Užpiko kad in Lietuva ne važiavo,

Su vyru per dienas edasi, Kaip gyvulei kandasi. Mesininkas,

Ir sztoninkas, Prie duriu baladojes, Per valanda atstojos.

Butan daugiau apie jia pa-giedojus,

Nes atvažiavo mano automo-bilus,

Turejau važiuoti toliaus Tuom kart ne turiu daugiau.

Apie naktigoninkus pagiedos Taradaika

O tada žinos kad su juom ne baika.

Westfrankforte motinele atsi-rado,

Sorkes su dukreleis izsdro, Žmonis apjuodina, Visus izjuokina.

Liežuvei ilgi kaip dyselis, Pažinstą jiaises dangelis,

Girnakmenis aplinkui medi.

Praejo jau tas laikas kada ukininkai maldavo grudus su girnakmeniais ant miltu o kada instojo maszinos grinas izsme-ta laukan. South Dover, N. Y. farmeris toki grina izsmeze lau-kan po kuriu pradejo augti medis vidurje. Su laiku medis užaugo o girnas izskele augestyn kaip matome ant paveikelo o szendien yra vieta pasilso del daugelio pakelevingu. Yra tai vienas iz akiviausiu suolu ant svieto.

Badai izs Skrantu atsiladojo, Czionais apstojos. Jago neapsimalszys, Tai palicije juos izsvars, O ir asz su koczioiu prigial-besiu, Per kupras gerai užduosiu.

Neprasiztam pas pečiu vie-ta. Tankiause jagu kur kokia besiedele atsilburineje, tai at-siranda tokiu, jog nepraszyti iulenda, o jau ka in veseile ant vakarinu, tai kaip amaro prisigruda. Zinoma, sulen a vyrai ir girtuoklei, kad už dy-ka atsigeriti. Viena tokia bo-bele Mahanojui, tai andai la-bai rugojo, kad josios ant ban-kietelio neprasze, tai norejo nepraszyta nuslinkt bet pabijo-jo.

Szendien susirietus plusta, O kaip burna izdžiusta. Tai adjutantas biro parvelka, Ir tiek gere, jog nepasivelka.

O liežuvi ilga turi, Loje kas ir ne priguli, Pavidu kožno susiejimo, Ir pasilinksniuimo!

Nog pavietres ir vainos, Ir nog bobos tokios, Saugok mus Dieve!

Szenadori tris misiukes teip akis užsiliejo, Jog vos iz vietos pajeti ga-lejo,

Viena kaip ne gyva gulejo, Spardi gulinte kas tik norejo; Kas daugiau buvo, ne sakyti, Mailete tik del vaiku nutiliesiu.

Kol motereliu pasiutimas ne izgaruos, Tai Lietuviu vardas ne pasi-kials niekados.

Sziupinis.

* Vokietijoi randasi 19,900 gindintoju.

* Amerike randasi darbi-ninku kurie dirba ant gelež-keiliu szvirszum in 827,000.

* Rusioj randasi 44,000 an-glekasin.

* Suvienituose Valstijose randasi 65,950 lokomotivu.

* Birminghame, Anglijoj, fabrikas padaro per diena 20,000,000 knipkiu.

* Vokietijo užaugina per meta 2,000,000 kanarku, o ku-ris parduoja už \$3,000,000.

* Gyventojai Czikagos mies-to suvalgo kas metas 350,000,000 agurku.

* Veseiles: Po 5 metu po-ruoczei apvaiszcioje medinia veseile, po 10 m. cinine, po 15 m. krikstoline, po 20 m. pur-celenine, po 25 m. sidabrinia, po 30 m. perline, po 40 m. ru-binine (brangiu žemczugiu), po 50 m. auksine, po 70 m. deimantine, o paskui?— su spatu per pilva.

* Ilgiauses telegramas ma-riose 2,700 miliu.

* Cieloje Danijoje nesiran-da ne vieno žmogaus kuris ne mokuu skaitit.

Truputis apie rieszutis ir kitokes sekles turintes savijo riebuma.

Ziemos laike, kada buna rei-szuto, migdalu ir tam panasziu branduolelu, kuriu galima gaut kožn m krome. Verte tu-gi ant to užsistanaviti, ko-kia nauda atnesza del žmogaus tiejei "gardumelei."

Szaitai žinotie reike, jog tie-jei "gardumelei" yra svarbiu maistu, o tai del to, jog turi savije daug aliejus ir balti-mo auguolinio. O kad yra gardum daigtu, tai ir reike ka daugiause valgit. Su rieszu-tais ir migdalais, dadejus ra-ziuku arba vinuogiu ir viena ar du obuolus, o atsigeres cis-to vandenio, gali puikei pasi-drutint. O prie tam ne gerklei, ne viduriam nieko ne kenks, kaip pavalgius mesos su viso-kiom asz triom pritaismo.

Baltimas auguolinis, radan-tisiz rieszutuose, migdaluose ir tt.yra panaszus in baltima žve-rini. Del auguoles yra jis drau-ge su tauku, aliejum auguoli-niu in tas yra labai maistingu, sukuopintus yra auguolese aliejus ir baltimas ne kuriose vietose ant zoposties greito tarpumo auguoles: Reikale izs-ivaiksztinieje toji maistinga medega po augole, persimai-nidama atakancezi duoda tar-na auguolei.

Ir konia žmogaus aliejus au-guolinis turi pereit tulas at-mainos, koluk muso kuninis sudejimas sunandoje. Del per-dirbimo toju aliejui ir baltimu pritarauje tulzis. Tulzis vis-ka viduriuose davadina, viso kias dales valgio skirsto in kur-reike: riebuma, baltima, skisti-ma ir del kraujo dalis pasilie-ka. Tosios visos dales per tul-zi at kirtos priduoja žmogui krauja kuno, sziluma ir givi-be.

Kitos-gi dales rieszutu ir kitokiū branduoliu, katros ne-eina in kuna, tai diddele veiks-me izsvere žarnose.

Vertibe maistinga visokiū rieszutu ir branduoliu priguli ne no turinio savije baltimo ir aliejui, norit ne galime atskirt valgio tiktai žiurime ant gar-dumo. Rieszutai turkinei ir prasti girrinei, no yra teip gar-dus kaip užrubežinei, nes tuo-sus pirmutinius greicziau vi-durei sumala, nes tiejei užru-bežinei del menku viduriu už-daug turi riebumu. Isz parga-bentu izs tolumu szaliu, tai ge-riauise tinka migdalui.

O kad tai del žmogaus turi dideli zenklivuma sveikatai, tai mes duodame roda, kad ka-nodaugiause valgit rieszutu ir migdalu žiemos laike.

Naujas Izradimas.

Sulaukus polonazius plankus, prigialbsta plaukams augti. Turime tukstanztu pade-kavoni. Izmunciniam dykai geris inform-a ejas apie prietista polonazius plaukus ir kaip tame užbeti, adresavokite:

J.M.Brundza Co; New York & Brooklyn.

NAUDINGI PATARIMAI

visi ketinanti randasi muso No. 3 kataloge žame teip aprašomi suviti 200 ilcu, 2770, mato re ir valgi, pasako nuo ko jos prauda, kaip ju padinti, kaip nuo ju apsaugoti, kokias gyvulo-vaudas, kiek jos praukioje ir kur jos gauti. Mo-gu gyvulois kaimoja tik nuo \$2 iki \$100. Teip kataloge dykai. Išdyk: bendin, o už keletos die-venitabai ir je kile gyvulių kverpenti ir gydan-ty miltu, Porung, Elektrigizduoda apmatus

JOHN'S SUPPLY HOUSE

2324-2328 SO. OAKLEY AVE., CHICAGO, ILL.

A. J. Keydoszius

-AGENTAS-

202 Troy St. Dayton, O.

Pardoda Szipkortes ant viasu Geriausiu Liniju in ir greiciausiu sz Lietuvos ir kitu daliu Szvieto.

Sinoria Piningus in visas dalis greitai, teisingai ir pigiau negu kiti Agentai. Mano agentura yra po-riuszura Ohijos Valstijoje.

Su visz minetais reikalais galite asz mane kreiviti per gromata ar valszikai o visame kanogeriause atnarsiausu.

Kelaujantiems in Lietuva paropinu Paszportus su patvirtinimu Konsulio.

W. Rynkewiczzius

233-235 W. Centre St. Mahanoy City, Pa.

W. Rynkewiczzius

233-235 W. Centre St. Mahanoy City, Pa.

W. Rynkewiczzius

233-235 W. Centre St. Mahanoy City, Pa.

W. Rynkewiczzius

233-235 W. Centre St. Mahanoy City, Pa.

W. Rynkewiczzius

233-235 W. Centre St. Mahanoy City, Pa.

W. Rynkewiczzius

233-235 W. Centre St. Mahanoy City, Pa.

W. Rynkewiczzius

Tik Ant Trumpo Laiko!

2-TRO. Meto "Linksma Valanda" labai Dydele Knyga, 427 dydeliu puslapiu talpina: 18 Ilgu Istoriju, 66 Trumpesniu Istoriju, 61 Dainos ir Eiles, 27 Akivos Zineles, 42 Naminis Daktaras, teip-gi visokiū Juoku ir Pamokinimai ir t.t. Kas nupirks Szita Knyga tures skaitimo per visus metus.

PREKE TIK \$1.00.

Nusipirkite o Nesigalesite.

Ilgos Istorijos.

Raganos augtine Atsitikimas Lietuvio Varszave Szakinas, nedoras židas Baisus razbaininkas (Tikra teisybe) Kunigaiksztis Ponas storas ir Velas Boruta. Motiejus Morna Istorije apie Jenerolo dukteri ir sodauku sunu Sierata, Jonas Dogutis Jurgis durnelis Kaip Agute del savos rinkosio jaunki Rustibe Tuszcies dvaras Baimė per tris naktis Gudri motore Nedoras tovas Simukas ir Magduti Žvirblis

Trumpos Istorijos.

Pasibaigo gerove Milaszirdistes nagrada Izsmintingas muzikas Ar turi adata Juokinga klajda Stasiukas ir Urszule Juokinga pasakaita Vaito prisakimas Nektika geradziejste Pirkinimas velnio Vaidulis Jurgis kokiu mažai Tomila Mokink tingini ne lazda nes badu Kopeziaus laime ir nelaimė Nusizispojimas Jasozultas Ne imsi Varlo Dievo dovana! Razbaininkas Burauekas Petras Szaporas Ne nutverus už rankos ne sakik vagis Laidotuvas Senas sziauczius Nagrada už pasizszventima Sziauczius Drotelis Kopeziaus sunus Apie Didiaja Petnezie ir medzius Vianas tarnas Sziauczius zokoninku Debeselis Lape, vilkas ir blusa Apio bajme Pirszlej Vandens laszelo kelones Su maskomis pleszikai Atsikele iz grabo Nunezsta per žuiki laime Nglicieszkes virai Ngvilevo ranka Indijonu paanka Tovas ir tris joji sunus Antanas Berziukas Nekantrus artijos Triju budu moteres Abramkes pavojus Mazi musu kankintojei Gudras barzdukutis Pigus kopustai ir lasziniau paltis Kaip maskolijo renka vaita Kaip pasidare Pejpu azeras Su kupriuku atsitikimaj Turtenuszas Puiki Antano roda del vaidijancioz poros Kaip ruski popai apsieina su savo parapijonais Giduoles no sausgelos Poikus nevidonas Naudingas priklodas Szuo atkerszintojum Smertis Nerono Kuningo su vaiku pasikalbejimas Juokingas apsakimas Pabucevimas kudikio Jankelis Puceo Kaip bagrozcius pateko in pekla Kitras cigonas Netikus papuga

